

OBLYSIAŁY (4) *part praet act*

o prawdopodobnie jasne (tak w ob-); a jasne.

sg f A obłysiała (2). ◇ n A obłysiał(e) (1). ◇ pl N subst obłysiał(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. obłysieć.

Pozbawiony włosów, z którego wyszły włosy (4) : gdy ie [muchy] łpali á popiol z miodem zmieszawszy na miecze obłysiałe pomazuie/ thedy włosy narałtaią. *FalZioł* IV 29a; Okkázíą podobno/ trefunkiem może zwác/ Tę s tyłu obłysiała/ kazáli málowác. *RejZwierz* 114v.

Wyrażenie: »obłysiała głowa« (1): Gnoy też z czebulą z tłuczony na obłysiałą głowę pomaga. *FalZioł* IV 14d.

Przen (1) :

Wyrażenie: »obłysiała głowa« = *naga czaszka* (1): Bo iuz w ten czás od ręki mey nie ieden z nich zginie/ Záfwiecą lie po włzech polach obłysiałe głowy *LubPs* gg6.

Synonimy: *bezwłosy, goły, oblazły*.

Cf **OBLYSIEĆ, OŁYSIAŁY**